

Si s'aproven els pressupostos...

per CARLES ESILÀ

Ofequem, doncs, els nostres comentaris sobre els temes que amb més pressa atrauen la nostra atenció i inquieten el nostre esperit. Són temes circumstancialment suprimits, però no oblidats. Algun dia podrem escriure sobre ells. El món no s'acaba avui. I, en últim cas, tot el moment polític està dominat per la preocupació dels temes vedats. Sobre qual-sevol assumpte que escrivim, el pensament no s'allunya d'ells.

En evocar l'acte de Mestalla, per exemple, haurem de tenir present els temes generals de la política, ad-huc els temes vedats. Perquè en manifestacions collectives de l'esperit republicà, com la realitzada a València entorn de la figura d'Azafra, es troba la solució dels problemes que ens preocupen. No sempre, en política, la línia recta és el camí més curt entre dos punts. I en aquest cas, el camí més curt per arribar a un sevol punt passa per Mestalla. Illi s'assenyala el ressorgiment del republicanisme, de l'esquerrisme, que tots donaven per mort, i que ha travellat amb una prova de vitalitat extraordinària. El que hagi de assar en la política immediata armarà, pendrà llurs rels de l'acte de Mestalla; és a dir, del desvetllar públic iniciat en aqueix acte. Les vetes han comprès el perill en la mateixa mesura que les esquerres: es un tingut la noció exacta de llur risc. Pot dir-se que la política ha unviat de clima a partir d'aquell moment. La concentració republicana de València, sota la direcció d'un ap indiscutit, és l'anunci de l'ambició i del rescat de la República. Ningú no podrà negar ni desconèixer la voluntat del poble republicà manifestada de manera tan solemne i esplèndida. I davant les dificultats que sorgeixen en el desenrotllament de la política del moment, davant els perills declarats o les amenaces encobertes caldrà girar la mirada a la concentració de Mestalla, on neixen els poders populars de la República.

L'acord de prohibir tots els actes públics té la finalitat concreta d'ofegar momentàniament el ressorgiment republicà iniciat a València. A la Ceda la pot preocupar l'agitació monàrquica que en llurs propagandes li arrabassa la seva clientela política.

Però la Ceda sap que ni l'extrema dreta ni l'extrema esquerra constitueixen de moment un perill polític per a llurs posicions i llurs plans. El perill per a ella està en un moviment popular, a fons, ampli i extens, emmarcat en les possibilitats constitucionals, tal com ho assenyala Azafra en el seu discurs. Per això es prohibeixen no solament els actes extremistes sinó tots els actes. Però, encara que es tracti d'impedir la manifestació externa del ressorgir republicà, aqueix moviment ja no necessita propaganda ni espectacle.

Davant aqueix moviment a fons, davant d'aqueixa veritable onada popular, ¿quina realitat política existeix? La d'un Parlament sense vitalitat, un Govern sense cohesió, una majoria sense voluntat. Durant la setmana passada assistirem a l'espectacle d'aquestes Corts fatigades, inoperants, buides d'esperit i d'acció. Amb el nou Reglament en vigor, hauria de resultar fàcil reunir el quòrum petit i les votacions mínimes per a donar validesa als acords. El quòrum ha quedat reduït, en efecte, a 185 vots i les votacions nominals a 85, car en un cas i l'altre entren en còmput els vots dels 15 diputats que sollicitin la votació, per a arribar en teoria als 200 i als 100 vots, respectivament. Doncs bé: des de fa algunes setmanes hi ha pendents d'aprovació definitiva diversos projectes de llei, però la votació no se celebra perquè el Govern no reuneix els 185 diputats necessaris per al quòrum. I no aconseguix reunir tan sols en algunes sessions els 85 diputats addictes per a aprovar una esmena o refusar-la. Aquesta és la situació parlamentària, que reflecteix exactament la situació política general. Per a aspectes fonamentals de l'obra de govern falla la majoria i s'adorm el Parlament. Així hem vist com la prorroga de l'estat d'excepció, el manteniment de la suspensió de garanties, s'aprova, amb l'auxili dels monàrquics, so-

lament per 127 vots. I un afer tan important com la prorroga de la revisió dels traspassos de serveis a Catalunya solament obtingué 99 vots.

El Govern ara intenta realitzar una obra legislativa precipitada, abans de començar les vacances d'estiu. No res menys que onze lleis vol aprovar a tota pressa, entre elles algunes tan importants com el pressupost i la llei electoral. La condició imposada en constituir-se aquest Govern fou, en efecte, aconseguir l'aprovació del pressupost, el qual deixarà expedit el camí per a la dissolució de les Corts. Però manquen solament una dotzena de sessions fins a últims de mes, data en la qual ha d'estar aprovat el pressupost, i encara no ha començat la discussió al saló de sessions ni la comissió ha dictaminat més enllà de dos pressupostos parcials. Perquè una cosa és el compromís del Govern, la condició imposada en constituir-lo, i una altra la por dels grups governamentals que temen la dissolució tan aviat com quedi lliure el camí. Si s'aproven els pressupostos i la via queda lliure durant sis mesos, no hi haurà excusa per a desoir la veu que a Mestalla aixecà Azafra en nom del poble republicà.

Madrid.

A.P.C.E.
SIG.:
1.26/867